

Türkiye'deki flora ve fauna yönlerinden çok değerli olan sulakalanlar birer birer özelliklerini kaybetmektedirler. Sulakalanların tahribatının ardında yatan pek çok neden bulunmaktadır.

Bazı sulakalanlar kanalizasyon, sanayi atıkları ve sorumsuz-denetimsiz avlanma ile özelliklerini yitirirken; bazıları da DSİ'nin bazı yanlış sulama projeleri sonucunda yok olma ile karşı karşıya gelmektedirler.

Sulakalanların şu an ulaştıkları durum, geçmişten bu yana uzanan aldırılmazlık ve vurdumduymazlığın eseridir. Gerek yerleşim merkezlerinin kanalizasyon sorunlarının henüz tam olarak çözümlenememesi, gerekse sanayi atıklarının arıtmaya tabi tutulamaması; kamu yönetiminin çeşitli düzeylerindeki seçimle gelen kişilerin, görevlerini "geçici" olarak algılamaları sonucunda bu konulara gerekli ciddi ilgiyi göstermemelerinden kaynaklanmaktadır.

Öte yandan Eber Gölü örneğinde yaşandığı gibi, gölün kirlenmesine en büyük darbeyi devlet yatırımlarının vurması, yörede arıtma tesisi olmayan özel sektör kuruluşlarının sahiplerini cesaretlendiren bir faktördür.

Konununun boyutları bu aşamaya vardıkdan ve devlet kendi tesislerinde bu konuya gerekli ilgiyi göstermedikten sonra, çevrenin korunması konusunda geçtiğimiz aylar içerisinde kurulan merkezi örgüt işin başlangıcında başarısız kılınmıştır. Zira, Cumhuriyet'in kurulduğu tarihlerden beri kamu iktisadi kuruluşları özel sektöre örnek ve yol gösterici bir işleve sahip olagelmışlerdir. Görünen o ki, KİT'ler özel sektöre çevrenin nasıl tahrip edilebileceği konusunda da yol göstermiş, öncü ve örnek olmuştur.

Eber Gölü ve benzeri kuş türleri açısından zengin olan sulakalanların bir başka tahribatı da sorumsuz ve denetimsiz avlanmalardan kaynaklanmaktadır. Bu durum, su canlıları açısından da söz konusudur. Kuş cenneti olan böylesi sulakalanlar, kendilerine "avcı" adını veren ve ellerinde son teknolojinin ürünü ateşli silahları bulunan insanlar tarafından da tahrip edilmektedir. Türkiye'de hemen tüm il ve ilçelerde, hatta kasabalarda "Avcı Kulüpleri" vardır ve bu kulüplerin üyesi sayısı yüzbinler ile ifade edilmektedir. Her yıl Merkez Av Komisyonu. yılın belli tarihlerinde hangi canlıların öldürüleceğine ilişkin (onlar buna 'av' diyorlar) basın duyuruları yayımlar. Çok acı bir durumdur; ancak devlet, bir yandan Çevre Bakanlığı gibi örgütleri ile doğanın tahribatını önlemeye çalışırken, devletin denetimi altında çalışan başka kurumlar ise mevsimlere göre hangi canlılara "savaş" açılacağını saptamaktadır. "Avcılara" sorarsanız, onlardan radikal çevreci yoktur. Gün be gün sayıları azalan canlıları öldürüp, sonra da nasıl çevreci olunuyor, onu pek anlayamıyoruz.. Ancak çevre koruyuculuk; nesli azalan canlıları öldürmekle olmaz, bunda bir anlam kargaşası sakın olmasın..

Saygılarımızla...